బిడ్డల మనసు తెలుసుకో!

కెప్టెన్ షేక్ మౌలాలీ

"అమ్మా! అమ్మా!!" అన్న మాటలకు బియ్యం చెరుగుతున్న జానకమ్మ తలెత్తి "ఏమిటి నాన్నా!" అంది మూడేళ్ళ శీను వైపు ఆప్యాయంగా చూస్తూ.

శీను ఒదిగి తల్లిపక్కనే కూర్చున్నాడు. తనయునివైపు తదేకంగా చూస్తూ "ఏమిటి విశేషం! ఇందాకనేగా సున్నివుండలు రెండు తిన్నావు! ఎక్కువ తింటే నీ చిన్నిబొజ్జ నొప్పెడుతుంది!" అంది వాత్సల్య పూర్వకంగా తల నిమురుతూ.

"బామ్మ మళ్లీ ఎప్పులొత్తుంది!"

ఈ ప్రశ్నకు జానకమ్మ అప్రతిభురాలయింది.

నెలరోజులనాడు అత్తగారు పోయినపుడు అప్పుడే నిద్రలేచిన శీను అడిగాడు "అమ్మా! బామ్మ ఎందుకు కట్టెలపై పడుకుంది?"

జానకమ్మకు ఏం చెప్పాలో తోచలేదు.

"బామ్మ ఊరెళ్ళుతుంది!" అంది మెల్లగా తెప్పరిల్లుకొని.

"ఏ ఊరు?" అడిగాడు.

"స్వర్గం!"

"మళ్లీ ఎప్పుడొస్తుంది?"

"నెల రోజుల తర్వాత!"

"మరి మనం కూడ వెళ్దామా!"

ఇంకా ఎలాంటి ప్రశ్నలు ఎదుర్కోవలసి వస్తుందోనని పక్కింటి పిన్నికిచ్చి పంపింది జానకమ్మ అప్పుడు.

తిరిగి ఈరోజు ప్రశ్నల పరంపర కురిపిస్తున్నాడు శీను.

"అమ్మా! బామ్మ స్వర్గానికెళ్లి ఎన్నాళ్లయింది."

"ఒక నెల గడిచింది నాన్నా!"

"మరి బామ్మ ఇప్పటికి తిరిగి రావాలిగా!"

జానకమ్మ పిల్లవాడి నిశితబుద్ధికి అప్రతిభురాలయింది.

"నేను ముందు వంటచేయాలి నాన్నా! నాన్న వచ్చాక అన్ని వివరాలు చెప్పి బామ్మను తీసుకువచ్చే ఏర్పాటు చేస్తాగా!" అని సర్దిచెప్పింది.

శీను బొమ్మలు తీసుకొని డాబాపైకి వెళ్ళాడు. వాటన్నింటిని అమర్చి కాసేపు ఆడుకున్నాడు.

మళ్ళీ అక్కడనుండి లేచాడు.

సూర్యుడు బంగారు ముద్దవలె అందంగా కొండల మాటుకు దిగుతున్నాడు.

శీను తదేకంగ చూస్తూ నిల్చున్నాడు.

అనుకోకుండా ఒక గాలిపటం తన దృష్టికి అంతరాయం కలిగించింది.

శీను తన దృష్టిని మరల్చి ఆకాశంలో కలియచూశాడు.

ఎన్నో రంగురంగుల గాలిపటాలు ఆకాశంలో ఎగురుతున్నాయి.

తల్లి పిలుపుకు శీను క్రిందికి దిగి వచ్చాడు.

జానకమ్మ బిడ్డకు స్నానం చేయిస్తుంది.

"అమ్మా! అమ్మా!!"

"మళ్ళీ ఏమయింది?" నవ్వుతూ అడిగింది.

"గాలిపటాల్ని ఎందుకు ఎగరేస్తారు!"

జానకమ్మ కేం సమాధానమివ్వాలో పాలుపోలేదు.

మళ్ళీ అదే ప్రశ్న!

"దేవుడ్ని సంతోషపెట్టేందుకు!"

"దేవుణ్ణి ఎందుకు సంతోషపెట్టాలి!"

ఈ యక్షప్రశ్నలకు ఏం సమాధానమివ్వాలో తోచలేదు జానకమ్మకు.

"దేవుడ్ని సంతోషపెడితే మన కోర్కెలు తీరుస్తాడు. అంటే ఏం కావాలంటే అవి ఇస్తాడు!" అంది తమాయించుకొని.

"అయితే దేముడెక్కడుంటాడు?"

"స్వర్గంలో ఉంటాడుగాని, త్వరగా తెమిలి కానియ్; ఆవలిస్తున్నావు అన్నం తిందుగాని పద!" అంది మాటమారుస్తూ.

మర్నాడు వుదయాన్నే శీను ముగ్గు కర్ర వేస్తున్న తల్లి దగ్గరకు చేరాడు.

"పళ్ళు తోముకో, స్నానం చేయిస్తాను!" అంది జానకమ్మ.

"అమ్మా! అమ్మా!!

"మళ్ళీ పొద్దున్నే ఏమయింది?"

"నాకో గాలిపటం కొనీవా!"

ఆ మాటలకు జానకమ్మ శరీరం జలదరించింది. తన చిన్నతనంలో పక్కింటి పిల్లవాడు డాబాపై గాలిపటం ఎగురవేస్తూ క్రిందపడి ప్రాణాలు వదిలాడు. అప్పటి నుండి ఆమెకు గాలిపటం పేరెత్తితే అమిత భయం.

"వద్దు నాన్నా వద్దు! అది చాలా ప్రమాదకరమయిన ఆట!" అంది వణికే చేతులతో బిడ్డను ఒడిగిపట్టుకుంటూ.

మరి రెండు రోజులు గడిచాయి.

శీను డాబాపైకి ఎక్కి మెల్లగా గాలిపటం వదలబోతున్నాడు. అది వాయు కెరటాలలో సుడులు తిరుగుతూ తిరిగి క్రిందనే పడుతుంది.

జానకమ్మ ఎలా పసిగట్టిందో ఒక్క ఉదుటున పైకివచ్చి ఒకచేత్తో దారం ఒడిసి పట్టుకొని "గాలిపటం వద్దని చెప్పానా! ఉదయం టేబిలుపై పెట్టిన రూపాయి దొంగతనంగా తీసుకెళ్ళి దీనిని కొనుక్కువచ్చావా!" అని గదమాయిస్తూ గట్టిగా లెంపకాయ [illegible].

"అమ్మా!" అంటూ శీను తల్లి[illegible] పెనవేసుకొని గట్టిగా పట్టుకున్[illegible]

దిగ్భ్రాంతి చెందిన జానకి[illegible] తన తొందరపాటుకు నొచ్చుకొని [illegible]డ్డను చంకన ఎత్తుకుంది.

గాలికి రెపరెప ఎగురుకుంటూ గాలిపటం జానకమ్మ పాదాల దగ్గరకు వచ్చి పడింది.

పరధ్యానంగానే ఆమె గాలిపటం అందుకొని దానిపై 'దేముడా బామ్మను తొందరగా పంపు!' అన్న అక్షరాలు చూసి శరీరం తూలుతున్నట్లనిపించి బిడ్డను ఒళ్ళో కూర్చునబెట్టుకుని కూలబడింది.

కొంచెం తెప్పరిల్లేసరికి పక్కింటి పదేళ్ళ పాప అప్పుడే బడినుండి వచ్చి పుస్తకాలు ఇంట్లో పడేసి డాబాపైకి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి "జానకమ్మ పిన్నీ! శీను వాళ్ళ బామ్మను తొందరగా పంపమని దేముడికి ఉత్తరం రాయమని నా దగ్గరకు గాలిపటం తెచ్చాడు. ఎంత చెప్పినా వినకపోయేసరికి గబగబ ఏదో రాసేసి బడికి వెళ్ళా!" అని శీనుకేసి చూస్తూ "ఏరా శీనూ, దేముడు బామ్మను ఎప్పుడు పంపుతానన్నాడు?" అంది నవ్వుతూ.

జానకమ్మ తడబడే అడుగులతో మెల్లగా డాబా దిగి క్రిందికి వచ్చింది.

'బిడ్డ మనసు తెలుసుకో!' అని ఆమె హృదయం ప్రబోధిస్తున్నట్లనిపించింది.